Dosar nr. 4r-1811/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-24145918-02-4r-28052025 Judecător: Postolachi Tatiana

D E C I Z I E

5 august 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în şedinţă de judecată, *fără participarea părților*, recursul declarat de contravenientul Vrînceanu Igor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025, prin care s-a recunoscut vinovat Igor Vrînceanu, născut la *****, c/p *****, domiciliat în or. *****, str. *****, *****, de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 74^1 alin.(1) Cod contravenţional și i s-a aplicat o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3 000 (trei mii) lei.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 11 decembrie 2024, întocmit de către agentul constatator Ungureanu Felicia, controlor de stat principal al Direcției conformitate din cadrul Direcției generale supraveghere și conformitate a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, s-a reținut în acțiunile lui Vrînceanu Igor săvârșirea contravenției prevăzute de art. 74^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit art. 423^4 Cod contravențional, contravenţiile prevăzute la art.74^1–74^3 se constată de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal. Sînt în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale directorul, directorul adjunct şi personalul abilitat cu funcţii de control al Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal. Procesele-verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025 s-a recunoscut vinovat Igor Vrînceanu, născut la *****, c/p *****, domiciliat în or. *****, str. *****, *****, de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 74^1 alin.(1) Cod contravenţional și i s-a aplicat o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3 000 (trei mii) lei.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanție de fond, contravenientul Vrînceanu Igor a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025 și pronunțarea unei noi soluții privind recunoașterea nevinovăției recurentului.

În motivarea recursului, a indicat că, instanța de judecată ajungând la concluzia vinovăţiei contravenientului în comiterea contravenţiei prevăzute la art.74^1 alin.(l) Cod contravenţional, a omis în totalitate să furnizeze o motivare a soluţiei.

Menționează că nu a recunoscut vina în fața instanței de judecată privind comiterea contravenției prevăzută de art.74^1 alin.(l) Cod contravențional și a invocat că pentru a întruni calitatea de subiect al contravenției incriminate, urma ca să întrunească calitatea de operator al sistemului de evidență a datelor cu caracter personal, să gestioneze un sistem de evidență a datelor cu caracter personal şi respectiv să încalce condițiile de bază indicate în Legea nr.133 pentru prelucrarea, stocarea, utilizarea datelor cu caracter personal.

Reiterează că nu întrunește aceste elemente, deoarece soţia sa, ***** gestionează în telefonul său mobil respectivul sistem de evidență a datelor cu caracter personal. Anume ea a captivat imaginile de pe camera de supraveghere şi le-a expediat către agentul constatator. Astfel, ***** întrunește calitatea de operator al sistemului de evidență a datelor cu caracter personal.

Comunică că cu argumentele expuse nu a fost auzit nici de către agentul constatator, care a întocmit procesul-verbal contravențional pe numele lui, şi nici de instanța de judecată, care nu a corectat aceste erori.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul Penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de contravenientul Vrînceanu Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În accepțiunea art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Articolul 440 alin. (1) Cod contravențional, prevede că constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În fapt, Colegiul Penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 11 decembrie 2024, întocmit de către agentul constatator Ungureanu Felicia, controlor de stat principal al Direcției conformitate din cadrul Direcției generale supraveghere și conformitate a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, s-a reținut în acțiunile lui Vrînceanu Igor săvârșirea contravenției prevăzute de art. 74^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025 s-a recunoscut vinovat Vrînceanu Igor, născut la *****, c/p *****, domiciliat în or. *****, str. *****, *****, de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 74^1 alin.(1) Cod contravenţional și i s-a aplicat o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3 000 (trei mii) lei.

Așadar, analizând probele administrate la dosar, Colegiul Penal confirmă concluzia instanței de fond că, vinovăția lui Vrînceanu Igor de săvârșirea faptelor comise, integral este confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, or, după cum rezultă din explicațiile părților și materialele cauzei contravenționale, acțiunile acestuia corect au fost încadrate în prevederile art. 74^1 alin.(1) Cod contravenţional.

În speță, se constată că, la data de 10 septembrie 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a fost sesizat,

prin intermediul demersului Inspectoratului de Poliție Dondușeni, cu privire la o presupusă prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal efectuată de către cetățenii Vrînceanu Igor și *****. Reclamația a fost formulată de un grup de locatari ai blocului de locuințe situat în orașul *****, pe str. *****, care au semnalat faptul că, prin instalarea unui sistem de supraveghere video în spațiile comune ale imobilului, datele lor personale ar fi fost colectate și utilizate fără consimțământul lor.

Din probatoriul administrat rezultă că, în luna iunie 2024, domnul Vrînceanu Igor a instalat un sistem de supraveghere video dotat cu două camere, capabil să înregistreze și să stocheze în timp real imagini video pe telefonul său mobil. Inițial, camerele au fost orientate spre ușa de acces în bloc, coridorul comun și scările interioare, ceea ce presupune supravegherea unor spații comune, accesibile tuturor locatarilor. Ulterior, începând cu data de 15 octombrie 2024, camerele au fost repoziționate astfel încât să monitorizeze doar spațiul din fața apartamentului nr. 10, locuința petentului.

Această activitate se încadrează în sfera prelucrării datelor cu caracter personal, în sensul articolului 3 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Prin urmare, orice activitate de colectare, înregistrare, stocare și utilizare a acestor imagini constituie o formă de prelucrare a datelor, indiferent dacă este efectuată în scopuri personale sau comerciale.

Potrivit legii, persoana care stabilește scopul și mijloacele de prelucrare a datelor dobândește calitatea de operator. În acest caz, întrucât domnul Vrînceanu a decis în mod autonom instalarea sistemului, a determinat scopul protecția familiei și a locuinței și controlează accesul la datele înregistrate, se confirmă că acesta are calitatea de operator de date cu caracter personal.

Conform art. 4 din Legea nr. 133/2011, operatorul are obligația de a asigura legalitatea, echitatea și proporționalitatea prelucrării. Datele trebuie colectate într-un scop determinat și legitim, iar volumul și durata stocării acestora trebuie limitate la ceea ce este strict necesar pentru atingerea scopului declarat. În cazul de față, chiar dacă scopul urmărit a fost protejarea proprietății și a siguranței familiei,

care este legitim, orientarea inițială a camerelor către spațiile comune a generat o ingerință potențial disproporționată în viața privată a celorlalți locatari.

Așadar, utilizarea unui sistem video pentru protecția unei locuințe atrage aplicabilitatea normelor privind protecția datelor în măsura în care sunt filmate și spații accesibile publicului sau altor persoane.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a reținut în mai multe cauze că utilizarea sistemelor de supraveghere video, chiar și în scopuri de siguranță, poate constitui o ingerință în dreptul la viață privată protejat de articolul 8 CEDO. Astfel, Curtea subliniază că orice ingerință trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul urmărit. Importanța principiului proporționalității este centrală în evaluarea legalității unei astfel de măsuri.

În cazul de față, repoziționarea ulterioară a camerelor, astfel încât să vizeze doar spațiul imediat din fața apartamentului nr. 10, poate fi interpretată ca o corectare voluntară a unei eventuale ingerințe anterioare și o adaptare a prelucrării la cerințele legale de minimizare a impactului asupra celorlalți locatari. Cu toate acestea, orice prelucrare anterioară a datelor în spații comune, fără consimțământul subiecților vizați sau în lipsa unei justificări clare privind necesitatea strictă a supravegherii, poate fi considerată nelegală.

În acest context, activitatea de supraveghere video desfășurată de către domnul Vrînceanu Igor se încadrează în definiția prelucrării de date cu caracter personal, iar acesta are calitatea de operator în sensul legii. Deși scopul declarat este legitim, este esențial ca mijloacele utilizate să fie proporționale și conforme cu prevederile legale. Supravegherea zonelor comune implică un risc crescut de afectare a drepturilor altor persoane, motiv pentru care orice astfel de activitate trebuie să se realizeze cu maximă prudență, în limitele impuse de legislația națională și convențională privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin urmare, analizând soluția instanței de fond, Colegiul Penal o consideră obiectivă și corectă, ori instanța a constatat încălcările efectuate de către Vrînceanu Igor, fapt ce a condus la sancționarea acestuia, iar argumentul precum că camerele de supraveghere video au fost instalate pentru siguranța proprietății sale și a familiei sale, nu poate fi reținut odată ce acestea au fost îndreptate spre un spațiu comun deținut cu ceilalți coproprietari ai blocului locativ.

Cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că Vrînceanu Igor este vinovat de săvârșirea contravenției care i se incriminează, iar

argumentul precum că nu a fost de acord cu încălcarea imputată, este cu scop de apărare nefiind probată.

De asemenea, instanța respinge argumentul lui Vrînceanu Igor precum că acesta nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea contravenției incriminare, ori, simpla negare a vinovăției nu este suficientă pentru înlăturarea răspunderii, în lipsa unor probe concrete și pertinente care să infirme constatările agentului constatator sau să pună la îndoială legalitatea și temeinicia actului de constatare.

Or, în prezenta cauză, recurentul nu a făcut uz de dreptul său procesual de a administra probe în apărare cum ar fi prezentarea unor înregistrări proprii, declarații de martori sau alte mijloace de probă care ar fi avut menirea să infirme cele consemnate în procesul-verbal.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Vrînceanu Igor și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 martie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***